

Univerza v Ljubljani
Fakulteta za matematiko in fiziko

Finančni praktikum

Stable roommate problem

Timotej Giacomelli in Nejc Duščak

Mentorja: prof. dr. Sergio Cabello, asist. dr. Janoš Vidali

Ljubljana, 2020

Kazalo

1	Uvod	2
---	------	---

1 Uvod

V projektu pri finančnem praktikumu bova obravnavala *Stable roommate problem*. Problem bova modelirala in poganjala eksperimente v programskem jeziku Sage.

Stable roommate problem, znan tudi kot kratica **SR**, je eden izmed *stable matching* problemov, katere sta prvič predstavila David Gale in Lloyd Shapely. Problem je dobil ime zaradi svoje praktične uporabe - kako razporediti ljudi v dvoposteljne sobe, glede na njihove preference.

Problem je sestavljen iz $2n$ "udeležencev", kjer ima vsak udeleženec seznam preferenc s $2n - 1$ elementi, torej po eno vrednost za vsakega soudeleženca. Vsak udeleženec predstavljen točko v metričnem prostoru, njegov seznam pa so urejene dolžine do ostalih soudeležencev.

Ujemanje je množica n disjunktnih parov udeležencev. Za ujemanje M je par $\{m_1, m'_1\} \notin M$ *blocking pair*, če zadošča naslednjim pogojem:

- $\{m_1, m'_1\}, \{m_2, m'_2\} \in M$,
- m_1 preferira m_2 bolj kot m'_1 ,
- m_2 preferira m_1 bolj kot m'_2 .

Oziroma če povemo z besedami, *blockin pair* nastane, če se imata vsaj dva udeleženca, ki nista v paru, pri ujemanju raje, kot s svojim partnerjem. Ujemanje M je nestabilno, če zanj obstaja *blocking pair*. Drugače je ujemanje M stabilno.

Cilj SR je najti stabilno ujemanje ali pokazati, da nobeno ne obstaja. S časoma so uspeli razviti algoritem s časovno zahtevnostjo $O(n^2)$, ki bodisi najde stabilno ujemanje, bodisi ugotovi, da za dani primer ne obstaja nobeno stabilno ujemanje.

Stable roommate problem je v splošnem lahko uporabljen za ujemanje opazovanj in objektov pri nalogi razvrščanja. Na primer v življenjskem primeru iskanje primernega sostanovalca, so lahko le-ti predstavljeni po točkah v nekem prostoru lastnosti: koordinatna os prostora je lahko najprimernejši čas za spanje, zelena raven urejenosti prostora, število zabav/piv na semester, itd.. Povsem logično je sklepati, da bo izbran udeleženec tisti, ki bo imel podobne lastnosti.

Najin plan za naprej:

- generirala bova $2n$ naključnih točk v kvadratu velikosti 1×1 ,
- izračunala bova razdalje med točkami,
- razdalje bodo predstavljale najine preference (manjša razdalja je večja preferenca), ki jih bova uredila po velikosti,
- napisala bova algoritem, ki bo izračunal ujemanje ali pa ugotovil, da ujemanje ne obstaja,
- analizirala bova, ali se seštevek razdalj med točkami v paru povečuje, ali zmanjšuje, ko povečujemo število točk (n).